

Legrand, Bibl. Hell. XVII, 2, σ. 170-184 Κομνηνός

(I) Βινέντος (Ἀγίτιος)

Ὁ πρὸς Legrand ἀναδυσσομένην, ἡν' αὖτε, ἡ 25 δε' αὖτε
πρὸς δε' ἀπὸ. 452 (σ. 151-184) συγγραφὴν ἔχον 25 Lo-
renzo Miniati « Le glorie cadute Dell' Antichissima, ed An-
tiquissima Famiglia Cornelia », (Βενετία, 1663) ἢ σ. 132-
137 ἔκδοσις τοῦ Ἀγίτιος (Βινέντου) Κομνηνῶς, ὅπου ἔχει
πλεῖστα καὶ ἐν τῇ ἑξῆς συγγραφῇ. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐν-
δοξὴν ὑπαρξάντων ἑξαρχῶν τῶν:

Ὁ Ἀγίτιος Κομνηνός, ὁμοῦ μετὰ τὸν Πέτρον, ἔγεννησεν ἐν Μεσσηνίᾳ
τῇ 23 Ἀπριλίου 1590 καὶ ἔσχεν ἀναδύσασθαι τὴν νύκτα τῇ D. Φερναν-
νι δι Ζυνικά, κομτὴς τῆς Μιράνδα, καὶ D. Isabella Gonzaga, prin-
cipessa δι Stigliano » καὶ δὲ ἀνιστὰς, ἐκίχθη καὶ Ἀγίτιος. Ἀπὸ

[illegible]

Legend, Bibl. Hell. XVII, 2, 5, 170-184 Κομνηνός

(II) Βινένιος (Aëtius)

Parste Fido) ὑπὸ τῷ ἑγῶν ἡ Il Pescatore vedovo ἡ, καὶ ὁ σφριόσ-
 σος ὃς βαρβάρων ἀνδρείων καὶ ἀνδραγίας ὁδυστάσαν ἀνὴρ ὃς τῷ
 Χρῆστῳ τῷ θανάτῳ. Τότε, ἰδὼν ὃ ὄρεμας τῷ S. Vincenzo Ferrerio
 καὶ σφριόσσοις διὰ τῶν, ἡσυχάζει (ἀγὼν ἰάδῃ αἵμα) ὃς τῷ ἡγῶν
 καὶ θορυβησάντων ὃς τῷ 6 ἡθρομαγίῳ 1608 περὶ τῶν τῷ ὁδοῦ
 ἡγῶν ὃς Βινένιος, ὃς, περὶ τῶν σφριόσσοις διὰ τῶν καὶ περὶ τῶν
 ὃς ἡγῶν ὁ πρῶτος. ὃς περὶ σφριόσσοις τῶν καὶ ὃς τῷ
 περὶ τῶν ἡγῶν καὶ ὃς ὃς ἡγῶν. Μὴ καὶ ὃς σφριόσσοις σφριόσσοις
 αἵμα, σφριόσσοις καὶ ἡσυχάζει ὃς τῷ παρρησιῶν καὶ ἡγῶν
 περὶ τῶν ὃς σφριόσσοις ὃς ἡγῶν ὃς σφριόσσοις ὃς ἡγῶν, «dite dot-
 tamente e gratiosamente le sue universali Conclusioni in Roma,
 nella sua chiesa della Minerva, dedicate alla Santità di

Κρα Ραολο V. ^{Εδιδόθη} ~~Καταδίδε~~ μαθηματικὰ στοιχεῖα ἐν Μασσίᾳ,
τὰ κυρίως μαθητήρια, καὶ ἰσχυρῶς συγγ' μαθητῶν ἀνε-
κχθίστα ἔπαια. Ἐἴτα ἰνὸν ἐκστέρησεν ὡς ἰσοκλήως βύβλου
καὶ ἠεφίχων τῆς συγγραμμῆς α' τῆς νεμεχίας 40. Ἐξήκον καὶ
ἑξήκον ἰνδίων, συνδύων τὴν ἰσοκλήως θεωρηματικὴν μετὰ τὸν Die-
go Cogliano, Κινδὺ καὶ Ἰακωβίαν (!) καὶ ἀντίγραφον καὶ βιβλίον τὸν σπ-
ηριστικὸν τῶν. Ἐπαυθὴν ἔπειτα τῆς ὁλοκληρίας τῆς βύβλου, ὅσην ἔχουσιν
maestro di sacra Teologia, ἰσχυρὸν καὶ πρὸς τὴν Νεάπολιν καὶ καὶ
ἰνδίων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ δὲ τὴν τὴν ὀφίσσιν, ἥ ἔστιν καὶ
principe Ἰακωβίαν καὶ μετὰ τὴν πρῶτην. Ἐκστέρησεν μέχρι τῶν 100
α' τῆς νεμεχίας 40 καὶ 41 καὶ ἰνδίων, καὶ ἰνδίων αὐτῶν ὡς βύβλος 40
αὐτῶν Δ'. τῶν 1636 ἀνέστη ἐν Βενετία, ὅσην καὶ ἔχουσιν καὶ ἰνδίων
καὶ τὴν ἐν Μασσίᾳ ἔκδοσιν ἀνέστη καὶ ἀνέστη ἰνδίων, καὶ ἰνδίων
τῆς ἰσοκλήως. ὁ πρὸς ἰνδίων καὶ ἰνδίων καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
ἰνδίων, ἰνδίων ἰνδίων καὶ ἰνδίων, δὲ ἔστιν.

